

เธอเป็นตัวแทน “คนเคยจน”
ที่แหวนทองวงเล็ก ๆ วงหนึ่ง
เปลี่ยนชีวิตเธอให้รวย
และพร้อมพร้อมทุกสิ่ง...

คุณวิภาวรรณ ชมเชย
เจ้าของกิจการร้านขายยา เจดีฟาร์มาซี

จุดเปลี่ยนชีวิต.. ผู้มีหัวใจทองคำ

ปรากฏการณ์...! หัวใจทองคำ

๔

..กระแสดังดูบางอย่าง ทำให้ทางทีมงานขับรถมาจนถึง
ร้านขายยาแห่งหนึ่งแถวพญาไท ข้าง 7-eleven เพราะ
สะดุดใจกับความสำเร็จอันล้นเหลือที่เกิดขึ้นกับชีวิตของเธอผู้นี้

วิภาวรรณ ชมเชย เจ้าของกิจการร้านขายยา เจดี
ฟาร์มาซี ผู้เคยทุกข์บนความไม่มีมาก่อน...

“..คนที่มีชีวิตหาเช้ากินค่ำ ยังดีกว่าสภาพของเราในตอนนั้น
เพราะเขายังมีอาชีพ มีงานทำ แต่เราตกงาน ไม่มีเงิน ไม่มี

มรดกตกทอดอะไรจากใครทั้งนั้น เราเริ่มต้นชีวิตคู่กับสามีด้วยความลำบาก ต้องกระเบียดกระเสียรประหยัดทุกอย่าง จนกระทั่งได้มาอ่านเจอหน้าหลังของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับหนึ่งในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่เชิญชวนหล่อหลวงปู่วัดปากน้ำด้วยทองคำองค์แรก ตอนนั้นเกิดความรู้สึกอยากทำบุญนี้มากๆ แต่เงินที่จะซื้อข้าวกินไปวันๆ ในภาวะตกงานแบบนี้ ยังไม่ค่อยจะมีเลย แต่หากเราไม่ทำตอนนี้ ถ้าวัดเขาหล่อเสร็จแล้ว แม้ต่อไปมีเงินมีทองมากกว่านี้ ร้อยเท่าก็หมดโอกาสทำแล้ว แล้วอีกอย่างเราก็ยังไม่เคยมีโอกาสมอบอะไรใหญ่ๆ กับเขาเลย ด้วยความคิดนี้ จึงทำให้ตัดสินใจปลดสร้อยคอหนัก ๒ สลึง ที่ไว้ห้อยพระติดตัว ส่งมาทำบุญที่วัด ทั้งๆ ที่ยังไม่รู้จักวัดพระธรรมกายเลย จนกระทั่งทางวัดได้ส่งใบอนุโมทนาบัตรกลับไปให้ ทำให้เราชวนสามีต่อรถมาจากต่างจังหวัด เพื่อมาวัดพระธรรมกายมาร่วมพิธีในวันหล่อหลวงปู่ นั่น..ก็เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เราได้มาวัดพระธรรมกาย

พอมาถึงรู้สึกทึ่งมาก เพราะไม่เคยเห็นคนมาร่วมทำบุญกันมากมายมหาศาลอะไรขนาดนี้ อีกทั้งยังสงบ ศักดิ์สิทธิ์ รู้สึกดีอย่างบอกไม่ถูก จนอยู่ๆ น้ำตามันไหลออกมาเอง และขณะนั้น..ความคิดก็แวบขึ้นมาทันทีว่า เรายังทำบุญไม่พอ เราอยากจะทำบุญอีก ประจวบกับเห็นพระท่านถือบาตรมา เราจึงรีบถอด

แหวนแต่งงานที่เรารัก และมีความรู้สึกเราที่สุด เป็นแหวนทองเกลี้ยงหนัก ๑ บาท ซึ่งเป็นสมบัติชิ้นสุดท้ายในชีวิตแล้ว ขณะแหวนเลื่อนออกจากนิ้ว น้ำตาแห่งความปีติก็ไหลออกมาอีกครั้ง เกิดความรู้สึกดีใจอย่างบอกไม่ถูก ว่าสมบัติของคนจนๆ อย่างเราจะกลายเป็นสิ่งที่มีค่าสูงสุดที่ทำให้คนเขากราบไหว้กันแล้ว เราจึงอธิษฐานในขณะที่หย่อนแหวนลงในบาตรพระว่า นี่เป็นสมบัติชิ้นสุดท้ายของลูกที่มีอยู่แล้ว แต่ลูกปรารถนาให้ทองของลูกหลอมเป็นเนื้อเดียวกับองค์หลวงปู่ตลอดไป นับจากนี้ไป.. ขอให้ลูกมีชีวิตที่ดีขึ้น มีอาชีพที่มั่นคง มีทุกอย่างพร้อมบริบูรณ์อย่างที่คนรวยเขามี สามารถเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ได้...

ซึ่งก็แปลก..ว่าทำไม
เราไม่มีความรู้สึก
เสียดายเลย ทั้งๆ ที่ก็
เพิ่งมาวัดครั้งแรก
ธรรมะอะไรก็ 모르ทั้งนั้น
หน้าซ้ำตั้งแต่เกิดมา
เคยทำบุญมากที่สุดก็แค่
๕๐ บาท ๑๐๐ บาท

เท่านั้น แต่ขณะนั้นมันอึดใจอย่างบอกไม่ถูก ทั้งๆ ที่ตอนนั้น
เราสองสามีภรรยา มีเงินติดกระเป๋าเพื่อต่อรถกลับบ้านกันแค่
๑๐๐ กว่าบาท ซึ่งพอถึงบ้านเงินเราก็เกลี้ยงกระเป๋าพอดี

หลังจากนั้นไม่นาน ประมาณ ๑ เดือนต่อมา อยู่ๆ พี่ชาย
ของสามีก็มายกร้านขายยาให้ บอกว่ากิจการมันไปไม่ไหวแล้ว
แต่ต้องใช้หนี้แทนเขาด้วยประมาณ ๓ ล้านบาท อีกทั้งยังต้อง
รับภาระผ่อนจำนองอีก ๕๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน นานถึง ๑ ปี
แต่เราก็ตัดสินใจรับมา ซึ่งก็ตอบตัวเองไม่ได้เหมือนกัน
ว่า..ทำไมถึงกล้าตัดสินใจรับมา ทั้งๆ ที่เราจะต้องกลายเป็นคน
มีหนี้สินท่วมหัวขึ้นทันที เพราะเงินเกือบ ๔ ล้านเมื่อ ๑๓ ปี
ก่อนถือว่าเยอะมากๆ แต่เราก็กลับมีความรู้สึกเล็กๆ ในใจว่า ร้าน
นี้แหละ..จะเปลี่ยนเราจากสภาพคนจนให้เป็นคนรวย

นับจากรับร้านมา เราลำบากสุดๆ เลย ทำงานแบบไม่ได้หยุด ได้หย่อนจนแทบไม่มีเวลาพัก เพราะต้องสร้างความน่าเชื่อถือให้กับร้านขายยาแห่งนี้ใหม่หมด ยอมเหนื่อยที่สุด เพื่อให้มีรายได้มาเคลียร์ปัญหาหนี้สิน แต่เหนื่อยแค่ไหนเราก็มีที่พึ่งทางใจ เพราะเราได้เริ่มเข้าวัดพระธรรมกายแล้ว พอเราไปวัดครั้งหนึ่ง ก็จะซื้อเทปธรรมะของหลวงพ่อกันฟังตลอด เราทำตามที่ท่านสอน คือทำทานทุกวัน ทำบุญทุกบุญตามอย่างท่านไม่เคยขาดเลย พอได้เงินมา เราก็แบ่งเงินไว้ใช้หนี้ส่วนหนึ่ง แบ่งไว้ใช้ส่วนหนึ่ง แบ่งไว้ทำบุญส่วนหนึ่ง และที่ได้ทำทุกวันไม่เคยขาดเลย วันละหลายๆ ครั้ง คือ การอธิษฐานขอกับหลวงปู่ เราตื่นมาเปิดร้านทุกเช้า จะสวดมนต์ แล้วอธิษฐานขอหลวงปู่เลยว่า **ขอให้ขายได้วันละเป็นแสน เป็นล้านนะคะ** ดูเหมือนเราเวอร์ และอธิษฐานในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ แต่ด้วยบุญที่ทำและศรัทธาที่มีต่อหลวงปู่ ทำให้เกิดความมั่นใจลึกๆ อย่างบอกไม่ถูก จนมีเหตุให้เงินล้านเข้ามาอยู่ในมือเราจนได้ และไม่ว่าเราจะเจอמרסםชีวิตหนักขนาดไหน เราก็รอดมาได้ทุกครั้งแม้ในสถานการณ์ที่ไม่น่าจะรอด จนเรามั่นใจในอานุภาพของท่าน

จากการที่เราอธิษฐาน และทำบุญถึง ๆ นี้เอง ทำให้รายได้เข้ามาเยอะมาก เราได้เอาเงินไปซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อขายต่อ และได้กำไรมากจนไม่อยากเชื่อ **ทำให้สามารถทยอยใช้หนี้**

เก่าได้หมด และมีเงินขายร้านขายยาได้ ๒ ปี ต่อ ๑ ร้าน
จนปัจจุบันเรามีร้านขายยาถึง ๕ ร้านแล้ว ยังไม่รวม
อสังหาริมทรัพย์อื่นๆ

จนกระทั่งครั้งล่าสุด ก็ได้ตัดสินใจทำบุญมากที่สุดตั้งแต่
เข้าวัดมา คือ ทำบุญหลังคามหาธาตุวิหารคดไป ๑ โมดูล
จนเงินเราหมดจริงๆ แต่หลังจากทำไปแล้ว ก็มีเหตุอัศจรรย์
ที่ทำให้ได้ร้านขายยาร้านที่ ๕ มา และหลังจากนั้นไม่นาน
ก็ทราบว่าจะมีการหลอกลวงปุ่อกอีก แต่ก็ไม่รู้ว่าจะเอาเงินมาจาก
ทางไหน เพราะเงินหมดแล้ว แต่เราก็ไม่เคยท้อในเรื่องการ
ทำบุญที่เกี่ยวข้องกับหลอกลวงเลย เพราะที่เราทำทุกสิ่งในตอนนี้
ก็เพราะเราทำบุญที่เกี่ยวข้องกับท่านมาโดยตลอด ใจมันจึงบอก
ตัวเองว่า จะทำบุญทองกับท่านสัก ๑ กิโลทอง และหลังจาก
นั้นไม่นานนัก ก็มีเจ้าหน้าที่ธนาคารโทรศัพท์มาหาว่า ที่เราเคย
กู้แบงก์ไปซื้อตึก ๑.๖ ล้านบาท ตามสัญญาเป็นเวลาในการผ่อน
ใช้ให้หมดภายใน ๒๐ ปี แต่เนื่องจากรายได้เราเข้ามาเยอะมาก
จนสามารถผ่อนชำระได้ครบภายในระยะเวลาแค่ ๒ ปีเท่านั้น
ทำให้แบงก์เป็นผู้เสียหาย คือจะไม่ได้รับประโยชน์จากดอกเบี้ย
เงินกู้ตามระยะเวลาที่ได้ทำสัญญากันไว้ ซึ่งเท่ากับเราทำผิด
สัญญาโดยที่เราไม่รู้ ดังนั้น เราจึงต้องเสียค่าปรับ ๓% ของเงินกู้
ซึ่งถ้าเป็นอย่างนั้นจริง เราก็ต้องเสียเงินฟรีๆ เป็นจำนวนมาก

เจ้าหน้าที่ธนาคารเขาก็แนะนำว่า ถ้าพี่ไม่ยอมเสีย ๓ % ให้กู้
เพิ่มอีกล้านได้ไหม และให้ผ่อนชำระประมาณเดือนละหมื่นกว่า
บาทก็พอ เราก็ตอบตกลงทันที เพราะเราตั้งใจจะเอาเงินมา
หล่อทองคำหลว่งปู่พ่อดี อีกทั้งทำให้เราไม่ต้องเสียเงินฟรีๆ ด้วย
ทำให้เราได้เงินมาหล่อทองคำหลว่งปู่ได้อย่างอัศจรรย์

ทุกวันนี้...ใครว่าวัดพระธรรมกายหลอก ขอเอาชีวิตตัวเอง
เป็นตัวอย่าง เราทำบุญสุดกำลังทุกครั้ง ทำแบบชนิดที่คนไม่ได้
มาวัดรู้แล้วตกใจหงายหลัง แต่พอเราได้อะไร ก็จะได้อย่างที่
เขารู้แล้วก็หงายหลังเหมือนกัน หากไม่ได้มาสัมผัสและรับรู้

ด้วยตัวเองอย่างเพ็งเชื้อข้าวลือเลย อย่าให้ข้าวลือมาทำให้ตัวเองเสียโอกาสในชีวิตที่จะทำให้เราร่ำรวยขึ้นในอนาคต ทั้งในชาตินี้และชาติหน้า เพราะตลอดชีวิตที่ผ่านมา ๑๓ ปี ตั้งแต่เข้าวัดมา สมปรารถนาแทบทุกอย่างตามที่ขอหลวงปู่ไว้ ขอให้เรามีสุดยอดของรถยนต์ไว้ขับ ปัจจุบันเรามีรถเบนซ์คันใหม่มาขับ ขอให้มีลูกที่ดี เราก็มีลูกที่ดีมากๆ เป็นแชมป์กอล์ฟรุ่นเยาวชนระดับประเทศ ขอให้เราสามารถเลี้ยงบรืวารได้ เราก็ซื้อตึกให้บรืวารอยู่กันอย่างสบาย

ทุกวันนี้เราภูมิใจมากๆ เหมือนได้เข้าวัดเพราะหลวงปู่ตามให้เรารวย ถ้าเราไม่ได้หล่อทองครั้งนั้น ท่ามกลางภาวะที่เราไม่มีในตอนนั้น เราจะได้รวยเหมือนตอนนี้ หรือเปล่าก็ยังไม่รู้ ชีวิตและอนาคตของเราจะเป็นอย่างไรก็ไม่รู้

ดังนั้นเมื่อใครทำบุญด้วยตัวเองแล้ว อยากให้นำข้าวบุญนี้ไปบอกญาติพี่น้อง

ที่เขาได้เกิดมาเป็นเศรษฐีติดกับเราด้วย เพราะทองนิดๆ หน่อยๆ ของเขา อาจเปลี่ยนชีวิตเขาให้เป็นชีวิตที่ประสบความสำเร็จสูงสุดก็ได้ แม้ในภาวะที่เศรษฐกิจเป็นแบบนี้ ใครๆ ก็บ่นว่าเงินทองหายาก ค่าครองชีพสูง ค่าน้ำมันแพง เวลาเราไปบอกบุญใครๆ ก็ไม่เข้าใจ เพราะเขาคงรู้สึกว่าการบุญเหมือนลม เป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เมื่อเขาไม่เข้าใจ เขาก็ไม่ทำบุญ เมื่อไม่ทำ บุญที่มีอยู่ก็น้อยลงทุกวัน ทำให้ผีตอเคลือบเงาลงเรื่อยๆ แต่หากเขาได้มารู้ความจริงบางอย่างว่า แท้จริงแล้วเงินทองทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่บนโลกนี้ เป็นของกลางๆ ของโลก ใครมีบุญมากก็จะมีกระแสดึงดูดสมบัติไปหาคนๆ นั้น ด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งหากเขาได้มารู้ความลับตรงนี้ เราเชื่อว่าเขาต้องทำบุญ เพื่อให้ตัวเขาเองอยู่รอดท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจแบบนี้...”

